

VOLT ITT EGY ÜRES OLDAL,

Így nekem is lett lehetőségem leírni, hogy ami ebben a folyóirat-számban van, kis tükre annak, ami történt ezen a tájon az elmúlt hetekben, hónapokban. Így például jó visszaemlékezni az elmúlt évi Quasimodó költői versenyre. Főleg akkor, amikor az ideinek is lezárul a beadási határideje s e sorok írásakor még nem tudni, megint hány száz vers érkezik be. De az elmúlt évi, amely már 15. verseny volt, most jelen van e folyóiratban. Több díjnyertes verset közlünk (Sztanó László, Szálinger Balázs, Csontos János, Pósa Zoltán művei) s a Bertha Bulcsú-pályázat két kísérőját is, Vasy Géza és Gyárfás Endre tollából. Az írásokból is kiderül: az esszé írás meghirdetett feladata és témája az örök szép Balaton.

Miután reneszánsz év van, csatlakoztunk ahhoz is, hiszen ezen a tájon, Kinizsi Palkó hazájában főleg a nyár közelével szaporodnak a jelmezes, zenés, izes programok. Ágh István esszéje is ilyen eseményen hangzott el. Veszprémben, a Tapó fogadó egyik reneszánsz vacsoráján a költőket ünnepelték, s Iszkáz szülöttje ezt a kis remeklést olvasta fel. Mellette két megyei költő, Gaál Antal és Buzás Huba olvasták még reneszánsz ihlette verseiket. Ha megyei költőket említünk, eszünkbe jut, volt okunk szomorúságra is. Elment Széki Patka László (1948-2008), márciusban búcsúztattuk.

Maradva még a verseknél, feltűnhet bennük az arpinói hangulat. Balatonfüred testvérvárosa ez a Róma és Nápoly között félúton meghúzódó kis hegyi város (a hegy nem kicsi, csak a város), ahová tavaly költőkből, irodalmárokból, irodalombarátokból összeállított városi csapat utazott, a testvérvárosi szerződés aláírására és a bemutatkozás ünnepére. És arra is, hogy ebben a városban egyedülállóan ünneplik a költészetet, miként teszik azt Füreden is. Minden évben egy kortárs költő versét köbe vésik és elhelyezik valamelyik ház falán. Most Szöcs Géza versét tették halhatatlanná, immáron magyarul és olaszul olvasható egy meredek utcában a vers távol itáliában.

Jókai mindig. Most volt Jókai napi, május elején megszervezett programsorozat, amelynek keretében éppen Mikszáth Kálmán volt a Jókai villa vendége. Legalábbis a nőgrádi vendégek öt idézték meg. Minként tette azt Mizser Attila, a Palócföld főszerkesztője és Solymár József író, akit szívesen titulálnak az utolsó palóc írónak, legalábbis az adomázó nagy palóc méltó örökösének

E táj meghatározó kulturális értéke a színház. Balatonfüred maga is a magyar színház történet elismert fejezete, Hudi József egy egész könyvet szán a teátrum történetének, hamarosan az is megjelenik a város közalapítvány

könyvsorozatában, amely már a 40. kötet felé tart. A veszprémi Petőfi színház épülete pedig 100 esztendő az idén. Valamikor a kortárs magyar dráma meghatározó intézménye volt. Mesélik, egyik jubileumán csak kortárs magyar drámákat játszottak, tíz bemutatójuk volt egy évben. Ez olyan szép, hogy nem is lehet igaz. Pedig az. Lakatos István, az író veje, naplójából Németh László veszprémi bemutatóit idézi meg. S ha színház, akkor Fábri Anna is ír erről, amikor sorra veszi, a szórakozás, színházba járás hétköznapi szokásait Magyarországon Széchenyi István gróf korában. (Ez amúgy egy könyvrészlet, amely könyv esztendő végére jelenik meg Budapesten.)

Kocsis Zoltán június 4-én mondta el emléktábla avató szövegét Balatonfüreden, pontosabban Arácon, Ferencsik János háza előtt. Ferencsik valóban otthonának tekintette ezt a várost s mindig ide sietett vissza a nyugalomba, a békebe, pihenésbe. Jelenléte mindmáig meghatározza a város zenei kultúráját, s annak idején nem véletlenül lett Füred első diszpolgára. Tari Lujza Kodályt idézi meg a dunántúli gyűjtéseivel, míg a képzőművészetben feltűnik Bojtor Károly, a magyar képzőművészet jelentős személyisége, aki az idén lenne 75 éves. Állandó kiállítása Veszprémben, a Mestermű Galériában látható.

Ha évforduló, akkor Nyugat, hiszen annyi szó esik róla, igen bölcsen. Bohuniczky Szefi (1894-969) valamikor ünnepelt író volt. Pécselyen született, ott állítottak neki emléktáblát zuhogó esőben tavaly nyáron. Bodosi György író, aki maga is Pécselyen él évtizedek óta, szervezte az ünnepet s lelt rá erre a töredékre. Fráter Zoltán esszéjének olvasásával eszünkbe jut, hogy Krúdy Gyula mennyire szerette a Dunántúlt, hiszen ide kötötte őt a palotai nagymama emléke. Füredi írásaiból egy csokorra való jelent meg nemrég Holdas este Füreden címmel.

Európai utjainkra kiindulásként a füredi magyar fordítóház szolgált, amelyben éppen tíz éve készülnek már a kortárs magyar irodalom új fordításai. Cséby Géza egy kötegni lengyel költőt mutat be. Kocsis Péter Prágából Hrabal barátjára, Egon Bondyra emlékszik s le is fordította egyik írását. Szava Babić pedig egy jelentős szerb író, Milorad Pavić furcsa kis novelláját küldte el lapunknak s a történetek helyszíne éppen Balatonfüred. Korzenszky Richárd Tihanyból, az Apátságból a Szentföldre indult, hosszú zárandokútra, élményeit olvashatjuk, fotóit nézhetjük.

Megjegyzendő, hogy e számunk illusztrációi Filep Sándor, Balatonalmádiban élő grafikusművész munkái.

(p.m.)

TEMPEVÖLGY

Kultúra, művészet, tudomány

Rendszeresen megjelenik majd 2009 januárjától

Kiadja:

a Balatonfüred Városért Közalapítvány.

Felelős kiadó:

Gubicza Ferenc az alapítvány elnöke.

Balatonfüred, Szent István tér 1.

Szerkesztőség:

Balatonfüred Szent István tér 1.

telefon: 87-581-237

e-mail: tempevolgy@balatonfured.com

Készült:

500 példányban.

a Faa Produkt Kiadó és Nyomda

műhelyében

Veszprém, Kistó utca 8.

e-mail: faaprodukt@invitel.hu

Támogató:

Balatonfüred város önkormányzata

Főszerkesztő:

Praznovszky Mihály

Főmunkatársak:

Kocsis Zoltán (Budapest)

Szőcs Géza (Kolozsvár)

Tomaso Kemény (Milánó)

Szerkesztők:

Filep Sándor (Balatonalmádi)

Hudi József (Pápa)

Szálinger Balázs (Budapest)

Szerkesztőbizottság:

Balogh Miklós (Budapest)

Budai Katalin (Budapest)

Rácz Péter (Balatonfüred)

Kovács András (Balatonfüred)

Szerkesztőbizottsági titkár:

Cserép László (Balatonfüred)

Lapterv és tördelés:

Nautilus Multimédia

a Mutatványszám ingyen példány

Egyes szám ára: 300 ft (lesz)

HU ISSN 1789-9265